

La sociovergència comença a la Moncloa

L'acord de CiU i el PSOE sobre l'Estatut català ha donat la fotografia que feia temps es preveia. La imatge ratifica el procés d'aproximació entre els socialistes espanyols i la federació catalanista que s'ha anat dibuixant a Madrid per retornar a la placidesa de les relacions entre el catalanisme moderat i el Govern de l'estat d'abans del tripartit.

Set hores de reunió van permetre al president espanyol aconseguir que CiU donés per bo un acord per aprovar un Estatut nou de Catalunya. Un acord que, per la seva banda, va permetre al president de la federació catalanista, Artur Mas, endur-se la foto de bracet de José Luis Rodríguez-Zapatero, buscada de fa temps per les dues parts. El projecte de nou Estatut aprovat el 30 de setembre del 2005, per gairebé el 90% dels diputats del Parlament de Catalunya quedava ja definitivament arraconat i el festeig entre CiU i el PSOE, iniciat el setembre passat culminava amb aquest acord.

El principi d'una gran amistat.

Juntament amb l'acord pel text autonòmic, CiU s'ofereix també per col·laborar amb el PSOE. Una col·laboració que podria arribar, si es donessin les condicions oportunes, i en una propera legislatura, fins a l'extrem de formar part d'un futur Govern espanyol. Això sí, CiU apunta que només seria possible oferir aquest màxim nivell de col·laboració si fossin de nou al capdavant del govern català, màxim objectiu estratègic de la federació. Si es produís aquesta eventual participació en un govern de l'estat es podria fer realitat l'objectiu que durant molt de temps van defensar Miquel Roca o Josep Antoni Duran Lleida.

És a dir, que CiU lliga la seva oferta a Zapatero al calendari electoral català, no de manera directa, però sí vinculant la seva proposta de col·laboració a la

recuperació del govern de la Generalitat de Catalunya i per tant, si arribés al cas, a un canvi de majories.

Amb aquesta proposta, CiU s'obre a altres possibilitats d'acord a Catalunya per a governar. Ara, a banda del PP, com va fer la federació en els darrers anys al capdavant de l'executiu català, amplia les seves possibilitats d'acord als socialistes, ja que al PSOE hi ha molt sectors que consideren que els acords de col·laboració amb ERC han desgastat molt el seu electorat. Entre els socialistes espanyols, a poc a poc, han anat guanyant força les tesis partidàries de recuperar la comoditat del catalanisme moderat i possibilista de CiU.

De fet, Artur Mas també ha introduït un discurs que fins ara havia utilitzat ERC en la seva política d'aliances a Madrid. Si fins ara CiU no havia tingut problemes per teixir acords amb el govern de torn de Madrid, fos del color que fos, ara el líder de Convergència defensa que l'actual PP no és un aliat vàlid per als interessos de Catalunya, i que, per tant, val més entendre's amb "algú amic de Catalunya", com ho ha demostrat ser, en opinió de Mas, el PSOE de José Luis Rodríguez-Zapatero.

La jugada estratègica trenada per Artur Mas ha permès a la federació recuperar el paper tradicional que havia tingut d'interlocutor preferent catalanista a Madrid, que durant aquesta legislatura li havia començat a disputar ERC, com a aliat parlamentari al Congrés de Diputats del PSOE. A sobre, posa en la

disjuntiva els republicans, que ara hauran de triar entre votar contra el principal projecte de la legislatura del tripartit, moll de l'os dels objectius del poble del Tinell, o donar suport a un projecte d'Estatut retallat, que costaria molt pair a les bases d'ERC.

El laboratori de Barcelona. Fintot a l'Ajuntament de Barcelona arribat el canvi d'aires en la política d'aliances del PSOE. Potser no passés d'una anècdota, però ja hi ha qui ha començat a pensar en canvis d'aliances també. Joan Ferran, primer secretari dels PSC a Barcelona, ha amenaçat ERC d'excloure-la d'un futur pacte de govern municipal a la capital catalana obrint les portes als tractes amb CiU. Aquesta era la resposta a la filtració periodística del text d'una ponència al congrés dels republicans de Barcelona que qualificava el PSC de partit a "baix compromís nacional".

Artur Mas, amb l'acord assolit, reforça la seva imatge com a líder de la federació en la política espanyola catalana. I també internament, en la mateixa federació, referma el seu paper. No en va ell va ser qui va negociar solitari amb Rodríguez-Zapatero, sense la presència del dirigent d'Unió, Joan Antoni Duran Lleida. Fonts de la federació afirmen que en la negociació socialcristiana no ha agraït gens que Mas hagi dut el protagonisme en solitari de la negociació. De fet, la fotografia "oficial" de l'acord es va fer expressament el dilluns 23, dos dies després de la reunió entre Mas i Zapatero, a les portes de la Moncloa, on que ja hi era Duran Lleida.

La renovada Declaració de Barcelona.

Tot i l'èxit obtingut per Artur Mas, la mateixa federació reconeix que aquest és un acord molt per sota de les expectatives que s'havien generat, i tot hi ha qui pensa que el que s'ha aconseguit és un bon acord de legislatura, que continua l'estratègia de "al cove" de Jordi Pujol, convertit en un objectiu polític i en mecanisme per treure aliances conjunturals amb el partit

Josep Antoni Duran Lleida (UDC), Artur Mas (CDC) i el president del Govern espanyol, José Luis Rodríguez Zapatero, en la reunió de dilluns on es va fer la fotografia oficial que feia públic l'acord per l'Estatut de Catalunya.

torn al Govern espanyol. De fet, és l'estratègia habitual que la federació ha mantingut per gestionar, mitjançant pactes de legislatura, algunes modificacions dels sostres competencials o del finançament. Però en CiU atribueixen aquest resultat final i la incapacitat per anar més lluny a la poca traça del tripartit i a la poca predisposició del Govern del PSOE d'anar més enllà en l'actual context de crispació de la política espanyola

Potser per aquest entusiasme tan escàs que ha generat l'acord, com en al-

tres ocasions en el passat, CiU ha pescat, per subratllar un missatge de contingut nacionalista, el projecte del desaparegut Pere Esteve, la Declaració de Barcelona, ara Galeuscat, la plataforma política amb el PNB i el BNG. Així, coincidint amb la fotografia de l'acord amb el PSOE, CiU ha completat la sèrie amb la instantània amb els seus socis gallecs i bascos.

Tot i així, la incògnita està a veure si les bases més actives de CiU, especialment les de Convergència, que havien vist que el discurs més sobiranis-

ta havia anat fent forat en la federació, accepten aquest acord amb el PSOE després de dos anys d'exigències a l'alça en el procés de redacció de l'Estatut a Catalunya. Inicialment, sembla que predomina la falta d'entusiasme.

Un exemple que pot resultar il·lustratiu d'aquest cert desconcert es pot observar a la pàgina web de la Jovenut Nacionalista de Catalunya (el joves de Convergència, www.jnc.org). Al costat de les sigles de la formació hi ha una fotografia de la pancarta que es va penjar al Camp Nou, la de "Catalònia is not Spain", hi ha enllaços a altres pàgines d'Internet com "Independencia.org" o de la campanya a favor del ".CAT". Entre la informació d'actualitat –com a mínim fins dijous, 26 de gener– no hi havia ni una sola ratlla que expliqués l'acord entre Mas i Zapatero sobre l'Estatut. Ni la fotografia tan esperada pels dos dirigents.

La reacció de les bases de CiU a l'acord subscrit entre Mas i Rodríguez Zapatero és encara una incògnita. De moment sembla que ha generat ben poc entusiasme, després de les expectatives a l'alça dels darrers mesos

Enric Rimbau